

Sygn. akt III Cz 1061/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2014r..

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Tomasz Tatarczyk**

Sędziowie: **SO Danuta Morys-Woźniak (spr.)**

SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 września 2014r r.

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Z.

przeciwko S. G. (1), S. G. (2), S. G. (3)

o zapłatę

na skutek zażalenia S. G. (3)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie sygn. akt VII Nc 3003/03

postanawia:

1. odrzucić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia ;
2. oddalić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia;
3. zasądzić od S. G. (3) na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Danuta Morys-Woźniak

Sygn. akt III Cz 1061/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 14 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił wniosek pozwanego S. G. (3) o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz odrzucił sprzeciw pozwanego S. G. (3) od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lipca 2003 roku. Uzasadniając orzeczenie, Sąd wskazał, że wniosek pozwanego o przywrócenie terminu, złożony w oparciu o regulację prawną zawartą w art. 168 k.p.c. i nast., nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż w ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty bez swojej winy. Sąd uznał za niewiarygodne twierdzenie pozwanego S. G. (3), jakoby o istnieniu nakazu zapłaty dowiedział się od komornika dopiero w dniu 9 stycznia 2014 r., gdyż już 6 stycznia 2014 r. udzielił pełnomocnictwa adw. C. A. do zastępowania go jako pozwanego w niniejszej sprawie. Sąd nadto zwrócił uwagę, że odpis nakazu zapłaty został doręczony (do rąk własnych) pozwanemu 11 lipca 2003r. Pozwany w chwili doręczenia mu odpisu nakazu wraz z odpisem pozwu oraz pouczeniami był osobą pełnoletnią. Pozwany został

prawidłowo pouczony o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu od doręzonego mu nakazu zapłaty i nie uczynił tego w ustawowym terminie, to jest do dnia 25 lipca 2003 r. Mając na względzie te okoliczności oraz w oparciu o przywołane stanowisko judykatury i doktryny wskazujące, że kryterium braku winy jako przesłanka zasadności wniosku o przywrócenie terminu wiąże się z obowiązkiem strony do szczególnej staranności przy dokonywaniu czynności procesowej, Sąd wskazał, że przywrócenie terminu nie jest dopuszczalne, gdy strona dopuściła się choćby lekkiego niedbalstwa. Z tych też względów wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu.

Mając na uwadze konsekwencje oddalenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, wniesiony przez pozwanego sprzeciw został odrzucony w oparciu o art. 504 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zarzucił błąd w przyjęciu, że nie dopełnił on obowiązku wniesienia w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty na skutek własnego zawinienia.

Na tych podstawach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz wniósł o uwzględnienie niniejszego zażalenia.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Zażalenie, w odróżnieniu od apelacji, jako zwykły środek odwoławczy, przysługuje na te postanowienia sądu pierwszej instancji, które kończą postępowanie w sprawie lub też dotyczą rozstrzygnięć incydentalnych. O ile te pierwsze zawsze są zaskarżalne zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.), o tyle te drugie tylko w przypadkach enumeratywnie wyliczonych w powołanym przepisie. Samo to wyliczenie, w nawiązaniu do redakcji przepisu, a w szczególności do wyrażenia „a ponadto”, nadaje powołanemu uregulowaniu charakter normy szczególnej, wyłączając tym samym możliwość jej rozszerzającego interpretowania.

Stosownie zatem do tej regulacji prawnej określonej w art. 394 § 1 k.p.c., należy podkreślić, iż zażalenie przysługuje tylko na postanowienie Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz w sprawach określonych w katalogu art. 394 § 1 pkt 1 –11. W katalogu tym nie wskazano postanowienia o odrzuceniu wniosku o przywróceniu terminu. Postanowienie to nie kończyło również postępowania w niniejszej sprawie, dlatego nie przysługiwało na nie zażalenie na podstawie ogólnej wynikającej z art. 394 § 1 k.p.c. Uznać zatem należy, iż zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia było niedopuszczalne i związku z tym podlegało ono odrzuceniu, co Sąd Okręgowy wyrzekł w punkcie 1 postanowienia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia należy wskazać, że zgodnie z art. 502 k.p.c. pozwany w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty powinien zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wnieść do sądu sprzeciw.

W rozpoznawanej sprawie odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym został doręczony pozwanemu 11 lipca 2003r. Dwutygodniowy termin do wniesienia sprzeciwu upłynął więc 25 lipca 2003r. Sprzeciw wniesiony 10 stycznia 2014r. należało uznać za wniesiony po upływie przepisanej terminu, a zatem zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c., podlegał on odrzuceniu.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanego na pkt 1 zaskarżonego postanowienia, a w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z 98 § 3 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. ustalając je w oparciu o § 2 ust. 1 w związku z § 6 pkt 5 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 poz. 490).

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Danuta Morys - Woźniak